

SEES info

Suomen elokuvasäätiön tiedotuslehti 3 | 2006

Jadesoturi sai maailmanensi-iltansa
Torontossa syyskuussa

Sisältö

Pääkirjoitus

Irina Krohn: Irinan ensimmäinen SESinfon pääkirjoitus 3

Tuotanto

Art house vai main stream? 4

Tukipäätökset 6

Esitys ja levitys

Taru elokuvateattereiden herrasta: Osa III – Kuninkaan paluu 11

Ulkomaat

Jadesoturi iski Toronton yleisön tajuntaan 17

Tukipäätökset 19

Media Desk

Espoo Ciné juhli fantasiaelokuvaa 20

Ajankohtaiset hakukierrokset 23

Ajankohtaiset kurssit 23

Yhteystiedot 27

Irinan ensimmäinen SESinfon pääkirjoitus

Suomalainen kesäyö. Savonlinnan Koululahden syli vie pitkä valkea puusilta. Osuuspankin seinän digikello näyttää 23:59. Me neljä astumme sillalle. JOUNI MYKKÄNEN saa soiton pojaltaan. Onnea eläkkeelle. Näin vastuu siirtyi minulle. Jouni ja minä puolisoinemme syömme vielä yhdessä myöhäisen iltapalan. Edeltäjäni jäljiltä talo on hyvässä kunnossa ja elokuvan asioita vievät eteenpäin osaavat ihmiset. Kiitokset myös lämpimästä tavasta, jolla alan toimijat ovat ottaneet minut vastaan. Yhteinen työsarkamme rahoituksen nostamiseksi ja elokuvataiteen hyväksi ei varmaan eripuraa kaipaakaan.

Syksyn työviikot ovat menneet sellaista vauhtia, että tuntuu kuin olisin seissyt Niagaran putouksen alla. Kohina on kova ja vaatteet märät, mutta kokonaiskuvaa en varmaan vielä ole nähnyt.

Se mikä on näkynyt, on kulttuurin surkea asema eduskunnalle annettavassa budjettiesityksessä. Vaikka elokuva ja kulttuurivienti ovat kuulemma kulttuuribudjetin ainoat kasvualat, jäämme kertarysäyksellä jälkeen tavoiteohjelman vaatimasta noin 17 % vuosikasvusta. Opetusministeriön alustava käyttösunnitelma taiteenalojen tukemiseksi tarkoittasi vain 450 000 euron lisäystä tuotantotukeen.

Eli vaikka nykyinen päärahoituslähde opetusministeriö ja kulttuuriministeri ovat ymmärtäneet ja sitoutuneet tavoiteohjemaan, ei se tässä tilanteessa, jossa veikkausvoittovarojen kasvua ei paljoakaan ole, riitä.

Elokuvasäätiön täytyykin yhtenä kulttuurilaitoksena muiden joukossa osaltaan saada niin valtionvarainministeriön virkamiehet kuin kansanedustajat ymmärtämään kulttuurin rahoitus investointina henkiseen pääomaan. Elokuvasäätiö onkin kutsunut tänä syksynä kaikki eduskuntaryhmät vierailulle ja näihin vierailukutsuihin vastattiin kyllä kiitettävän nopeasti.

Yleisradio tulkitsi viime vuonna yksipuolisesti, ettei valtioneuvoston periaatepäätös Yleisradion vastikkeettomasta suorasta tuesta elokuvalla ole enää ajankohtainen. Säätiö sai yllättävässä tilanteessa tor-

juntavoiton ja 1,4 miljoonan euron tuen vähentäminen puolittui. Jos Yleisradion tulkinta 1996 valtioneuvoston istunnosta voittaa ja tämän vuoden 750 000 euron vastikkeeton tuki muuttuisi ensi vuonna 0 euroksi, tarkoittaa se selvällä suomenkielellä, että ensi vuonna elokuvien tuki vähenisi absoluuttisesti 300 000 euroa.

Useissa muissa Euroopan maissa yleisradioyhtiöllä ja joissakin maissa käsittääkseni myös ns. kaupallisilla yhtiöllä on selvä lakiin perustuva velvollisuus osoittaa tukea maiden elokuväsäätiötä vastaaville instituutioille. Näin pitäisi olla meilläkin. Digi-aikaan siirryttäessä TV-kanavat haluavat ostaa streaming- ym. oikeuksia, jotka luonnollisesti ovat upeita kuluttajien kannalta, kun taiteilijoidemme hienot teokset ovat helpommin katsottavissa riippumatta varsinaisesta televisiolähetysajankohdasta. Tekijänoikeuden haltijan kannalta TV:n laajojen esitysoikeuksien pitäisi tarkoittaa myös parempaa hintaa oikeuksista. Muuten tuottajien taloudellisen aseman heiketessä on vaarana, että elokuväsäätiön omien sääntöjen mukainen päätehtävä, elokuvataiteen edistäminen, menee takapakkia.

Eli töitä näyttää riittävän ihan perusasioiden kuntoon saattamiseksi. Onneksi tärkeimmät asiat ovat jo hyvin. Meillä tehdään hienoja elokuvia, jotka myös löytävät yleisönsä.

Toivon, että huonoista budjettinäkömistä huolimatta elokuva-ala pystyy jälleen kerran yhteishengellä ja yhteisvoimin ajamaan ja edistämään yhteisiä tavoitteita. Siihen työhön minä lupaan antaa sen minkä osaan ja pystyn.

25.9.2006

IRINA KROHN

Art house vai main stream?

Miksi tällainen jako? Ja mihin suuntaan elokuvan aihetta näillä määreillä pitäisi kehittää?

Millaisin sisällöin suomalaisen elokuvan kulttuurissa liikutaan, mikäli tällaista asetelmaa noudatetaan?

Art house ja main stream. Onko tässä asetelmassa mieltä?

Kysymyksiä satelee aika ajoin ja yllä olevaan henkeen, vaikka elokuväsäätiössä suuren yleisön ja kohdeyleisön systeemi on toiminut vuodesta 2000. Ongelman ydin piilee kysymyksissä miltä main stream -elokuvan pitää näyttää tai millaisia ovat art house -elokuvan sisällöt?

Tuotantoneuvojan fundamentaalinen ohje on: kaikki hyvin, kun ette sorru ohjailemaan teosta etsimällä sille ulkoisia tunnusmerkkejä. Sisältömallinnus aiheuttaa spekulatiota. Spekulaatio on luovassa työssä ja elokuvan tekemisen kommunikaatiossa erittäin huono ase. Taiteessa mielistely on vilppiä. Se ei ole kunniaksi tekijälleen. Oikeaa rohkeutta on heittää tekijänsä minuus sekä kokemukset teoksen käyttöön, siihen ei sisälly viekasta pyrkimystä miellyttää. Oli kyseessä sitten main stream tai art house -elokuva. Oleellisempaa on teoksen substanssi, sen sisällöllinen anti katsojalle. Tämä välittyy parhaiten silloin kun teoksella on oma identiteetti ja vapaus, ilman määritteleviä ulkoisia paineita.

Mutta jos art house ja main stream käsitetään jakelumalleiksi niin hyvä. Silloin ollaan oikealla tiellä. Nimittäin sisältöjen ja elokuvatyyppien levityksen suhteen. Erilaiset elokuvat tarvitsevat omalle substanssilleen sopivan levitysmallin. Art house ja main stream ovat levitysmalleja, eivät sisältöreseptien keittokirjoja.

Main stream ja art house ovat siis elokuvan jakelun käsitteitä. Main stream -elokuva ottaa suuremman riskin levitykseen nähden. Toki main stream takaa myös suuremman voitonmahdollisuuden taloudellisesti onnistuessaan. Mutta kaikki kulut ovat suhteessa suureen kopiomäärään, markkinointibudjettiin etc. Jos elokuvalla on 25–60 kopiota, se on main stream -elokuva. Mutta ettei elävän elämän totuus unohtuisi, niin ohessa pari muunkinlaista esimerkkiä. **PAHA MAA**, main stream -elokuvako? Kyllä oli. Tai **TYTTÖ SINÄ OLET TÄHTI**. Main stream -elokuvako? Ei, vaan elokuva tehtiin art house -rahoituksella.

Tärkeintä elokuvalla on sisällöt ja elokuvan laatu, ei genret ja lajityyppien ominaispiirteet. Yhdessä

Tyttö sinä olet tähti -elokuvan kuvauksissa

meidän on löydettävä keinot ettemme sortuisi katsojan tyhmentämiseen ulkoa opituin sisällöin ja maneerisin keinoin. Yleensä tähän auttaa työ ja itsetutkiskelu. Peili on keksitty, ja useimmat meistä sellaisen omistavat.

Vielä yhteenvetona. Lajityyppien ominaispiirteiden kopiointi ei tee elokuvasta suuren yleisön elokuvaa. Ei sen paremmin kohde- tai minkään muunkaan yleisön elokuvaa. Tyylijäljittelmistä syntyy korkeintaan mine stream -elokuva, tai korkeintaan fart house -elokuva. Hyvien elokuvien taivas on olemassa. Huonot näytetään pannuhuoneen puolella ja non stoppina.

Mitä me tuotantoneuvojat haluamme, odotamme tai mitä emme ymmärrä? Hyvä elokuva on aina ihmeteko. Ja suuria henkiinheräämisiä tavataan teollisilla liukuhihnoilla harvemmin. Elokuvat ovat yksilöitä, ja sellaisena niitä tulisi aina kohdella. Tämä osio koskee myös elokuvakritiikkiä. Elokuvaa on itsellinen teos, ja hyvän elokuvan tunnistettavuus ja ominaispiirteet tulevat viisaista havainnoista yhteisestä kokemukse-

tamme, jota todellisuudeksi kutsutaan. Totta kai tämä kaikki voi tapahtua fantasian kautta. Ja mikä varmaa, se tapahtuu illuusion keinoin.

Uskomme koulutukselliseen ja tuotannolliseen triangeliin. Hyvässä elokuvassa on ollut toimiva yhteys käsikirjoittajan, tuottajan ja ohjaajan välillä. Tästä tämä käsite, triangeli. Tätä yhteistyötä voimme edistää kaikki. Eikä maksa paljon. Se vaatii vain keskinäistä toisen työn kunnioittamista

Ja lopuksi. Hyvä elokuva ei synny spekuloidulla pitkin mielihyvän lipeviä polkuja. Mitä NIETZSCHE ajatteli kun sanoi että onnelliset loput ovat heikkoja varten? Mitä se sillä tarkoitti? Tulkitsemme, että vissi ero on elokuvantekijällä ja sokerileipurilla. Ja että hyvällä tuottajalla on aina suolat matkassaan.

Ystävällisin terveisin

OLLI SOINIO

Tukipäätökset 4.9.2006

Tuotantotuki

Olli Soinio:

Pitkät näytelmäelokuvat

GANES

Remu kasvaa vaatimattomissa oloissa. Teinipoikana hän on jättänyt koulunsa kesken ja on ammatiltaan rikollinen. Suvun kohtalo on toteutumassa, odotettavissa on se tavallinen tarina: vankila, alkoholismi ja väkivaltainen kuolema. Kohdatessaan rock-musiikin Remu kuitenkin innostuu, erityisesti tajutessaan että Amerikassa mustatkin ovat menestyneet rockilla. Remu opettelee soittamaan rumpuja ja tunkee itsensä erilaisiin bändeihin. Bändit kuitenkin karsastavat Remun suoraviivaista otetta ja pelkäävät hänen mainettaan. Ensimmäinen vankilareissu katkaisee soitto-uran. Vankilasta palattuaan Remu perustaa oman bändin, jonka nimeksi tulee Hurriganes. Sitkeästi Remu stailaa ja treenauttaa bändin huippukuntoon. Sitkeydellä ja persoonallisinkin keinoin Remu saa yhtyeensä toimimaan ja suosio alkaa kasvaa. Ennen lopullista läpilyöntiä Remun täytyy kuitenkin tehdä ankaraa tiliä menneisyytensä haamujen kanssa.

Ohjaus: JP Siili

Käsikirjoitus: Antero Arjatsalo

Kuvaus: Jarkko T Laine

Ääni: Juha Hakanen

Lavastus: Jukka A Uusitalo

Puvustus: Helena Paavilainen

Maskeeraus: Mari Vaalaranta

Leikkaus: Joonas Louhivuori

Kuvaukset: syys–marraskuu 2006, tammikuu 2007

Suunniteltu ensi-ilta: lokakuu 2007

Levittäjä: FS Film

Rahoittava TV-yhtiö: Nelonen

Elokuvan kokonaiskustannukset: 1 420 571 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 500 000 €

Keskeiset näyttelijät: Eero Milonoff, Jussi Nikkilä, Olavi Uusivirta,

Timo Tikka, Tommi Korpela, Minttu Mustakallio,

Kari Hietalahti, Reino Nordin

Tuotanto: Aleksi Bardy / Helsinki -filmi Oy

Vanha Talvitie 11 A, 00580 Helsinki

Puh. (09) 7740 3032, Fax (09) 7740 3060

aleksi.bardy@helsinkifilmi.fi

Petri Kemppinen:

Yhteistuotannot

VARG (Ruotsi/Norja)

Varg on nykydraama, jonka tapahtumat sijoittuvat tunturierämaahan Ruotsin ja Norjan rajalla. Päähenkilö Klemens on vanha saamelainen, katoavan elämänmuodon edustaja. Hänen nuori veljenpoikansa Nejla seuraa setäänsä porolauman hoitajana vastoin perheensä tahtoa. Laittomasti tapetun suden löytäminen käynnistää viranomaistutkimukset ja Klemens vangitaan. Seuraa oikeudenkäynti, jossa ihmisen oikeus puolustaa henkeään, laumaansa ja perintöään asetetaan vastakkain luonnonsuojelulakien kanssa. Klemensista tulee saamelaisarvojen symboli, joka rakentaa sillan menneisyyden ja Nejlaa odottavan tulevaisuuden välille.

Ohjaus: Daniel Alfredson

Käsikirjoitus: Kerstin Ekman

Kuvaus: Jörgen Persson

Ääni: Micke Brodin

Lavastus: Åsa Nilsson

Maskeeraus: Ulrika Siöö

Kuvaukset: 9/2006, 4–5/2007

Levittäjä: Sonet Film AB / Scandinavia,

Buena Vista Int. Finland / Suomi

Rahoittava TV-yhtiö: SVT,NRK,YLE,Canal+

Elokuvan kokonaiskustannukset: 2 350 000 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 35 000 €

Keskeiset näyttelijät: Robin Ludberg, Marie Delleskog,

Rolf Degerlund, Inga Sarri, Gustav Kling

Tuotanto: Hanna Hemilä / Lumifilm Oy

Sörnäisten rantatie 27 C 5, 00500 Helsinki

Puh. (09) 622 5882, Fax (09) 622 5886

hemila@lumifilm.fi

GEORG (Venäjä/Viro)

Elokuva kuvaa rakastetun laulajan Georg Otsin elämää, rakkauksia, menestystä ja sitä kuinka hän jäi maailmanlaajuiselle yleisölle tuntemattomaksi.

Georg oli naimisissa kolme kertaa. Hänen ensimmäinen suuri rakkautensa oli Margot, josta hän joutui eroon toisen maailmansodan aikana, eivätkä rakastavaiset koskaan enää kohdanneet. Toinen avioliitto oli mustalastaansija Astan kanssa, joka kesti 22 vuotta ja oli täynnä myrskyävää mustasukkaisuutta ja epäon-

nea. Eron jälkeen Georg avioitui vielä kerran uransa huipulla Ilonan kanssa, josta syntyi tytär Mariann. Vaikka asiat olivat vihdoinkin kunnossa, entinen elämä palasi ajoittain vainoamaan Georgia.

Georg oli myös vakavasti sairas ja tiesi että aika alkoi käydä vähiin. Vuosi ennen kuolemaansa Georg sai toteuttaa elämänmittaisen unelmansa Mozartin Don Giovannina – oopperassa, joka oli kuin suoraan hänen omasta elämästään.

Ohjaus: Peeter Simm

Käsikirjoitus: Liina Triskina, Margit Keerdo

Kuvaus: Rein Kotov

Ääni: Seppo Vanhatalo

Lavastus: Kalju Kivi, Eugen Tamberg

Puvustus: Mare Raidma

Maskeeraus: Kairit Nieländer, Tiina Leesik

Kuvaukset: 24.8 2006–3.1 2007

Suunniteltu ensi-ilta: 13.–27.9 2007

Levittäjä: Digital Cinema Matila & Röhr

Rahoittava TV-yhtiö: YLE

Elokuvan kokonaiskustannukset: 2 091 778 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 57 500 €

Keskeiset näyttelijät: Anastasia Makejeva, Marko Matvere

Tuotanto: Ilkka Matila / MRP Matila Röhr Productions Oy

Tallberginkatu 1 A / 141, 00180 Helsinki

Puh. (09) 540 7820, Fax (09) 540 78210

mrp@matilarohr.com

Miia Haavisto:

Pitkät dokumenttielokuvat

KATASTROFIN AINEKSET

Tämä on elokuva ilmastonmuutoksesta. Katastrofeista. Ja se on hauska, kipeällä tavalla hauska. Rakastamme syytellä suuryrityksiä ja teollisuutta siitä, mitä pahaa planeetallemme on tapahtumassa. Mutta olemme väärässä. Kyse on meistä, ystäväni. Sinusta ja minusta. Me olemme ne todelliset pahantekijät.

Ohjaus: John Webster

Käsikirjoitus: John Webster

Kuvaus: Tuomo Hutri, John Webster, Pekka Uotila

Ääni: John Webster

Leikkaus: Niels Pagh Andersen

Kuvaukset: 9/2005–12/2006

Suunniteltu ensi-ilta: kevät 2008

Levittäjä: Finnino / Deckert Distribution

Rahoittava TV-yhtiö: YLE, DR, Canal+,

Channel4, CBC, IBA, LTR

Elokuvan kokonaiskustannukset: 586 662 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 115 000 €

Tuotanto: Kristiina Pervilä / Millennium Film

Koskikartanontie 12, 75530 Nurmes

Puh. (013) 5110 100, Fax (013) 5110 111

millennium@millenniumfilm.fi

Katastrofin ainekset

Textures

Lyhyet dokumenttielokuvat

ELÄÄ JA PALAA

Elää ja palaa on dokumenttielokuva sisaresta ja veljestä, jotka ovat kohdanneet elämässään suuria vaikeuksia, sekä heidän äidistään, joka yrittää omalla tavallaan auttaa ja tukea lapsiaan. Sukellamme nuorten elämään; haaveisiin, toiveisiin ja todellisuuteen. Elokuva kertoo identiteetin etsimisestä ja oman tien löytämisestä. Se kertoo siitä, miten tärkeää tällä matkalla on hyväksyä itsensä, tulla hyväksytyksi ja olla suvaitsevainen myös muita kohtaan. Miten vähemmistöön kuuluvan nuoren on katsottava kriittisesti oman kulttuurinsa arvoja ja asenteita ja lopulta luotava niihin sellainen suhde, että voi itse kasvaa ihmisenä ja mennä eteenpäin elämässä.

Ohjaus: I. Härmä

Käsikirjoitus: I. Härmä

Kuvaus: Visa Koiso-Kanttila

Leikkaus: Tuula Mehtonen

Suunniteltu ensi-ilta: Kevät 2008

Rahoittava TV-yhtiö: YLE TV 1 Yhteistuotannot

Suomen elokuvasäätiön tuki: 32 500 €

Tuotanto: Visa Koiso-Kanttila / Guerilla Films Oy

Kiuastie 7 B, 02770 Espoo

Puh. 040 506 2675, gerillafilmi@hotmail.com

TEXTURES

Textures on dokumenttielokuva Ladakhin ylängöllä elävästä paimentolaisperheestä, joka saa toimeentulonsa pashmina-villasta. Isä Sonam, äiti Phuntsok sekä pojat Padma ja Kunsang kasvattavat vuohia lähes viiden kilometrin korkeudessa. Vuohista saatava pashminavilla on ylellisten Kashmir-shaalien raaka-ainetta. Maailman hienoin villa on peräisin maailman kovimmista olosuhteista. Pashminavilla on tämän perheen ainoa tulonlähde.

Ohjaus: Donagh Coleman

Käsikirjoitus: Donagh Coleman

Kuvaus: Timo Peltonen

Ääni: Pertti Venetjoki

Kuvaukset: helmikuu 2007–elokuu 2007

Suunniteltu ensi-ilta: syksy 2008

Rahoittava TV-yhtiö: YLE TV1 Yhteistuotannot

Elokuvan kokonaiskustannukset: 238 439 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 20 000 €

Tuotanto: Jouko Aaltonen / Illume Oy

Palkkatilankatu 7, 00240 Helsinki

Puh. (09) 148 1489,

Fax (09) 148 1489

jouko.aaltonen@illume.fi

Moi Kid! -elokuva tulee levitykseen nimellä Kid

Muut tukipäätökset

Olli Soinio:

35 mm kopio

Helsinki -filmi Oy, Keisarin salaisuus,

Ohjaaja Hyytiä Riina, 50 000 €

Kehittämistuki

Tuotanto-oy Työväen Näyttämö,

Lumottu sulka, Ohjaaja Niemi Raimo O, 20 000 €

Petri Kempainen:

Käsikirjoitustuki

Illi Esa, Jungle of Dreams, 1 500 € • Kirjavainen Sakari & Tuomento

Antti, Kuun sirkus, 3 000 € • Lehmuskallio Markku, Vera, lajinsa

viimeinen, 4 500 €

Miia Haavisto:

35 mm -kopio

Five Years Production Oy, Zoo, Ohjaaja Tykkä Salla, 6 000 €

Käsikirjoitustuki

Haanperä Jari, Herr G:n sopimus (työnimi), 4 000 € • Hiltunen

Jouni, Viimeinen laulu, 4 000 € • Tuurna Markku, Kylmä Tarja ja

Mantila Auli, Kullankaivajat (tv-sarja), 8 500 €

Kehittämistuki

Art Films production AFP Oy, Pyhä kirja, Ohjaaja Halonen Arto,

8 000 € • Zone2 Pictures Oy, Sodankylän lapset, Ohjaaja Uotila

Pekka, 8 000 €

Harri Ahokas:

Markkinointi- ja levitystuki

FS Film Oy, Onni von Sopenen, Ohjaaja Vuoksenmaa Johanna,

40 000 €

Tukipäätökset 6.9.2006

Olli Soinio:

Käsikirjoitustuki

Juurikkala Kaija, Aada, 4 250 € • Reinumägi Sanna (Lusa), Katalo-

gikuningatar, 8 000 € • Järvi-Laturi Ilkka, Ensisuukko, 8 500 € •

Leino Marko, Rööperi (työnimi), 8 500 €

Tukipäätökset 29.6.2006

Tuotantotuki

Petri Kempainen:

Yhteistuotannot

Moi Kid! (Ruotsi)

Moi Kid! on kasvutarina ja tie-elokuva nuoren tytön identiteetin etsimisestä ja seksuaalisuuden heräämisestä. Göteborg, Ruotsi 1984. 12-vuotiaan Kirsin, tai Kidin kuten hän haluaa itseään kutsuttavan, elämä tuntuu romahtavan. Juuri kun Kid on voittanut Göteborgin radion järjestämän esseekilpailun ja saanut palkinnoksi unelmien kesätyön radiosta, hänen äitinsä Ester päättää ottaa hänet mukaansa kotiseudulle Pohjois-Karjalaan, Suomeen. Vihaisen Kidin on pakko lähteä äitinsä mukaan. Matkakumppaneiksi autoon he saavat Esterin ystävän Sirkan ja tämän 13-vuotiaan pojan Jampen. Aiemmin Kid ja Jamppe ovat olleet kuin sisko ja sen veli, mutta nyt auton takapenkillä onkin outoa sähköä ilmassa. Mutta miksi ihmeessä Ester on niin vaitonainen matkasta, onko kyseessä sittenkään normaali kesämatka, vai jotain muuta. Valheiden verkko uhkaa tuhota tyttären ja äidin suhteet täysin. Kid tuntee olevansa eksyksissä ja täysin yksin. Hän ei tunne oloaan kotoisaksi Ruotsissa kuin Suomessakaan. Hän on myöskin loukussa aikuisuuden ja lapsuuden, itsensä ja äitinsä sekä halujensa ja vihansa välissä.

Ohjaus: Nanna Huolman

Käsikirjoitus: Nanna Huolman

Kuvaus: Rauno Ronkainen

Ääni: Peter Nordström

Lavastus: Lisa Holmqvist

Puvustus: Lisa Holmqvist

Maskeeraus: Mari Vaalaranta

Leikkaus: Jan-Olof Svarvar

Kuvaukset: 26.7.–22.9.

Suunniteltu ensi-ilta: helmikuu 2007

Levittäjä: FS Film Oy

Rahoittava TV-yhtiö: YLE TV 1

Elokuvan kokonaiskustannukset: 2 100 000 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 170 000 €

Keskeiset näyttelijät: Milka Alhroth, Mari Rantasila

Tuotanto: Jarkko Hentula / Juonifilmi Oy,

Urho Kekkosen katu 4–6 A, 00100 Helsinki

Puh. 020 7300 451, Fax. 020 7300 452

jarkko.hentula@juonifilmi.fi

MUUKALAINEN (Viro, Saksa, Englanti)

10-vuotias poika asuu äitinsä kanssa ränsistyneellä maatilalla syrjäseudulla. Hänen isänsä on vankilassa. Eräänä iltana, rankkasateen keskeltä, muukalainen lähestyy tilaa. Hänellä on viesti isältä sekä luoti kyljessään. Vastahakoisesti äiti ja poika tarjoavat hänelle turvasijan tallissa.

Ohjaus: Jukka-Pekka Valkeapää

Käsikirjoitus: Jukka-Pekka Valkeapää & Jan Forsström

Kuvaus: Tuomo Hutri

Ääni: Micke Nyström

Lavastus: Kaisa Mäkinen

Puvustus: Britt Urbla

Leikkaus: Mervi Junkkonen

Musiikki: Arvo Pärt

Kuvaukset: 15.8.–15.11.2006

Suunniteltu ensi-ilta: syksy 2007

Levittäjä: Sandrew Metronome (Suomi),

Wild Bunch (kansainvälinen)

Rahoittava TV-yhtiö: Yle TV 1, Arte

Elokuvan kokonaiskustannukset: n. 1 200 000 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 280 000 €

Keskeiset näyttelijät: Pavel Liska, Emilia Ikäheimo, Jorma Tommila,

Vitali Bobrov

Tuotanto: Riikka Poulsen & Jarmo Lampela / Lasihelmi Filmi Oy

Kalliolanrinne 4, 00510 Helsinki

Puh. (09) 774 28 30, Fax (09) 774 28 350

riikka@lasihelmi.fi

Taru elokuvateattereiden herrasta: Osa III – Kuninkaan paluu

Vuoden ehkä merkittävin elokuva-alan uutinen kuultiin kesäkuun lopussa, kun Finnkinon Oy osti Sandrew Metronome Finland Oy:n koko osakekannan – ja samalla noin 16 % prosenttia lisää elokuvateatteritoiminnan markkinaosuutta. Jo ennestään Finnkinolla oli runsaat 50 prosenttia markkinoista.

Syksyn koittaessa Finnkinon lisäsi teattereidensa joukkoon vielä Espoon Ison Omenan kauppakeskuksessa toimivan kolmen salin elokuvateatterikompleksin. Kiinteistön omistaja ei enää uusinut kauppakeskuksessa viisi vuotta sitten elokuvatoiminnan aloittaneen Bio Jaseka Oy:n vuokrasopimusta vaan halusi julkisuudessa olleiden tietojen mukaan suuremman yrityksen kumppanikseen.

Finnkinon markkinaosuus Suomen elokuvissa kävijöistä on nyt siis lähes 70 % ja lipputuloista jopa hieman enemmän. Finnkinon toimii Suomessa kymmenessä kaupungissa. Suurimmista kaupungeista vain Joensuussa sillä ei ole elokuvateatteria.

Tässä artikkelissa keskitytään Finnkinon toimintaan vain Suomen elokuvateatterijakelussa. Sen DVD-levitys ja toiminta Baltian maissa on rajattu kokonaan pois.

Taustaa

Pohjoismaisen elokuvakonsernin omistama Sandrew Metronome Finland tuli Suomen markkinoille vuonna 1997. Emoyhtiön omistavat puoliksi norjalainen mediakonserni Schibsted ja ruotsalainen Anders San-

drew -säätio. Suomen tytäryhtiö aloitti toimintansa Helsingin Maxim-teattereiden haltuunotolla ja niiden kunnostamisella. Aiemmin teatterit kuuluivat Kinosto Oy:lle ja sittemmin yhtiöfuusion jälkeen Finnkinolle. Sandrew Metronome rakensi Suomen ensimmäisen multiplex-teatterin, 10-salisen Kinopalatsin Helsingissä marraskuussa 1998. Toisen multiplexin, tällä kertaa 9-salisen Kinopalatsin yhtiö avasi Turkuun v. 2001. Yhtiöllä oli siis kolmessa teatterissa 21 salia ja niissä lähes 3 800 asiakaspaikkaa.

Sandrew Metronome Finland saavutti teattereilaan Suomessa lähes 16 prosentin (v. 2005) markkinaosuuden. Vain Turussa se oli markkinajohtaja.

Teatterit tulivat myyntiin kun Sandrew Metronome Finlandin omistajayhtiö päätti keskittyä elokuvien tuotantoon ja levitykseen. Myös Ruotsissa ja Tanskassa Sandrew'n teatterit myytiin. Myyjän mukaan ostajaehdokkaita oli Suomessa useita.

Elokuvia maahantuova ja kotimaisiakin elokuvia levittävä Sandrew Metronome Distribution Finland Oy jatkaa toimintaansa kaupasta riippumatta.

Kilpailu ja sen puute

Sandrew Metronome Finland oli yhdeksällä paikkakunnalla toimivaa Finnkinoa selvästi pienempi yritys mutta toi ensimmäistä kertaa vuosikymmeniin todellisen kilpailun mahdollisuuden maamme elokuvateatterialalle.

Pääosin Finnkinolla ja Sandrew:lla oli teatterisaan kuitenkin samanlainen ohjelmisto. Esimerkiksi Helsingissä yleisö sai valita katsoiko saman elokuvan Tennispalatsissa vai Kinopalatsissa, oli kyseessä sitten iso Hollywood-tuotanto tai kotimainen ensi-ilta. Selkeitä profiilieroja ohjelmistossa ei juuri näkynyt. Maahantuotujen ensi-iltojen määrä ei myöskään merkittävästi noussut, vaikka siihen olisi pitänyt olla mahdollisuuksia. Elokuvien maahantuojat saattoivat sen sijaan olla tyytyväisiä kun samasta elokuvasta oli Helsingissä neljäkin kopiota.

Yleisölle kilpailutilanteen myönteisimmät vaikutukset näkyivät ehkä eniten teattereiden teknisen tason kohentumisena, pääsylipun hintavariaation yleistymisessä, teattereiden oman markkinoinnin kehittämisessä ja teatterikäynnin tuotekehittämisessä. Katsojalukujen voimakkain nousu Suomessa ajoittuu vuosiin 1997–2003, jolloin 5,9 miljoonasta katsojasta nousiin 7,7 miljoonaan vuosina 2002 ja 2003. Se tuskin on yksinomaan Sandrew Metronomen mark-

kinoille tulon seurausta, mutta juuri näin kilpailu parhaimmillaan toimii: kehittää alaa, luo uusia tuotteita ja kasvattaa sen kiinnostavuutta ja liikevaihtoa.

Vaikka maassa onkin menneinä vuosina toiminut useita suuria elokuvateatteriyhtiöitä kuten Suomi-Filmi, Adams Filmi, Oy Kinosto ja Savoy Filmi Oy, ne olivat luopuneet keskinäisestä kilpailustaan kartellisopimuksella. Kun myös elokuvan maahantuojat olivat kartellisoituneet ja alaa sääтели elokuvateatteriliiton ja elokuvatoimistojen välinen tiukka ja yksityiskohtiin menevä sopimus, alan kehitys pysähtyi lähes täysin. Niinpä television ja myöhemmin videon yleistymisen lamaannuttivat kohtalokkaasti elokuvissakäyntiä. Elokuva-ala ei kyennyt vastaiskuun: molemmat kädet selän taakse omasta tahdosta sidottuina se on yleensäkin hankalaa.

Elokuvateatteriyitykset menettivät muuttuneessa tilanteessa kannattavuutensa. Kinoston, Adamsin ja Savoy Filmin raunioille syntyi yritysfuusiona Finnkinon Oy vuonna 1986. Yhtiö otti vastattavakseen vanhojen yhtiöiden velat. Fuusion jälkeen Finnkinolla oli elokuvateatterimarkkinoista yli 60 prosentin markkinaosuus ja se edusti levityspuolella myös useita suuria Hollywoodin studioyhtiöitä. Finnkinon toimitusjohtaja toimi myös Elokuvasäätöön hallituksen puheenjohtajana.

Kilpailuvirasto rekisteröi Finnkinon Oy:n määrävään markkina-asemaan silloisen kilpailunrajoituslain mukaisesti joulukuussa 1990. Rautakirja Oy osti yhtiön v. 1994. Nykyisin Finnkinon on osa SanomaWSOY:ta ja sillä on merkittävää toimintaa Suomen lisäksi Virossa, Liettuassa ja Latviassa tytäryhtiöiden kautta.

Viime aikoina Finnkinon on levittänyt pari-kolme kotimaista elokuvaa vuodessa. Tänä vuonna Finnkinon on vastannut mm. **TYTTÖ SINÄ OLET TÄHTI** ja **KEISARIN SALAISUUS** -elokuvien levityksestä. Elokuun alussa sille siirtyi myös amerikkalaisen United International Picturesin (UIP) elokuvien levitys eli sen kautta tulevat maahan jatkossa mm. Dreamworksin, Paramountin ja Universalin elokuvat.

Kilpailuviraston kanta

Suomen liityttyä EU:hun ja uuden kilpailunrajoituslain astuttua voimaan minkäänlaiset kartellisopimukset eivät ole enää laillisia ja myös SEOL:n ja SEL:n välinen sopimus on purkaantunut. Kymmeniä vuosia jatkunut käytäntö ei kuitenkaan hetkessä lakkaa

vaikuttamasta, se on nähty muidenkin maan tapojen kohdalla.

Finnkinon ja Sandrew'n kauppaan kilpailun vapautta valvova Kilpailuvirasto ei puuttunut, koska kaupan myötä syntyvä liikevaihto ei ylittänyt lain asettamia rajoja. Yrityskauppa on ilmoitettava Kilpailuvirastolle, jos yrityskaupan osapuolten yhteenlaskettu liikevaihto ylittää 350 miljoonaa euroa ja jos vähintään kahden yrityskaupan osapuolen Suomesta kertynyt liikevaihto ylittää 20 miljoonaa euroa. Ensimmäinen ehto ei täyttynyt lainkaan ja toinen vain osittain: Finnkinon liikevaihto oli viime vuonna noin 35 miljoonaa euroa mutta Sandrew Metronome Finlandin noin yhdeksän miljoonaa euroa.

Huomiota kiinnittää, että kaupan myötä syntynyt markkinaosuus ei siis asiaan vaikuta.

Elokuvasäätiöllä, opetusministeriöllä tai Valtion elokuvataidetoimikunnalla ei ole asiassa toimivaltaa. Puhevaltaa omien halujen mukaan on tietysti kaikil-

la. Mutta varsin vähän keskustelua asiasta on käyty. Vähissä oli keskustelu myös Finnkinon edellisen määräävän markkina-aseman kaudella.

Todettakoon nyt selvyyden vuoksi, että määräävä markkina-asema ei sinänsä ole kielletty, mutta sen väärinkäyttäminen on. Kilpailuviraston mukaan tällaisessa asemassa olevalle yritykselle asetetaan väärinkäyttökiellolla tiettyjä erikoisvelvoitteita liikekumppaneita ja kilpailijoita kohtaan.

Valvontaa suorittaa Kilpailuvirasto itsekin mutta useissa tapauksissa alan muut toimijat ovat aloitteellisia.

Toisin Ruotsissa

Ruotsissa vastaavan kaltainen kauppa kuitenkin peruuntui. Kun maan johtava elokuvateatteriyritys Svensk Filmindustri yritti ostaa Sandrew Metronomen teatterit, paikallisen kilpailuviraston kanta esti kaupan toteutumisen. Ruotsin elokuva-alalla se herätti myös kriittistä keskustelua.

Sandrew'n teatterit myytiinkin sen sijaan kolmikolle, jonka muodostavat aiemmin laatuelokuvien maahantuontiin keskittynyt Triangelfilm, tuotanto-

Määräävä markkina-asema ei ole kielletty, mutta sen väärinkäyttäminen on.

yhtiö Fladen ja levitysyhtiö Atlantic Film. Kaupassa omistajaa vaihtoi 22 teatteria, joissa oli 89 salia. Näiltä osin Ruotsissa oli siis kyseessä huomattavasti suurempi liiketoimi. Syntynyt elokuvateatteriketju tunnetaan nykyisin nimellä Astoria Cinemas.

Teatteriketju pyrkii pitämään esillä myös valtavirasta poikkeavaa elokuvaa kehittämällä Astoria Art-house -tuotemerkkiä laatu elokuvien jakelua varten.

Triangelfilm jatkaa myös toimintaansa. Sen suomalaisia liikekumppaneita ovat pitkään olleet mm. Cinema Mondo ja Kamras Film Group.

Helsingin Sanomat

Finnkinon/Sandrew'n kauppa uutisoitiin tuoreeltaan varsin laajalti mediassa ja myös Helsingin Sanomissa.

Lehden taloussivun otsikko 29.6.2006: "Elokuva-toiminta siirtyy yhä vankemmin Finnkinon käsiin."

Alaotsikko: "Finnkino osti Sandrew Metronomen kolme elokuvateatteria."

Jutussa mainitaan elokuvateattereiden omistuksen keskittyvän "yhä harvemmille yrittäjille" sekä Kilpailuviraston kanta kauppaan mutta siinä ei kerrota kaupan seurauksena syntyneestä markkinaosuudesta mitään.

Toki asia on HS:n myöhemmissä jutuissa tullut haastateltavien kautta esille. Kuten sekin, että Finnkino on osa Helsingin Sanomia julkaisevaa SanomaWSOY:tä.

Vaikutusten arviointia

Finnkinon lähes 70 prosentin markkinaosuus ja sen määräävä markkina-asema eivät automaattisesti merkitse hyvää tai huonoa Suomen elokuvateatteritoiminnalle. Faktoja ne kuitenkin ovat. Ehkä jonkinlaisen käsityksen mittakaavasta saa kun vertaa Finnkinon osuutta seuraavaksi suurimpaan teatteriyhtiöön. Pääosin Itä-Suomessa toimiva Savon Kinot Oy:n osuus kävijöistä oli 2,75 % ja liikevaihdosta 2,71 % vuonna 2005. Savon Kinot toimii seitsemällä paikkakunnalla, joista suurimmat ovat Joensuu ja Savonlinna.

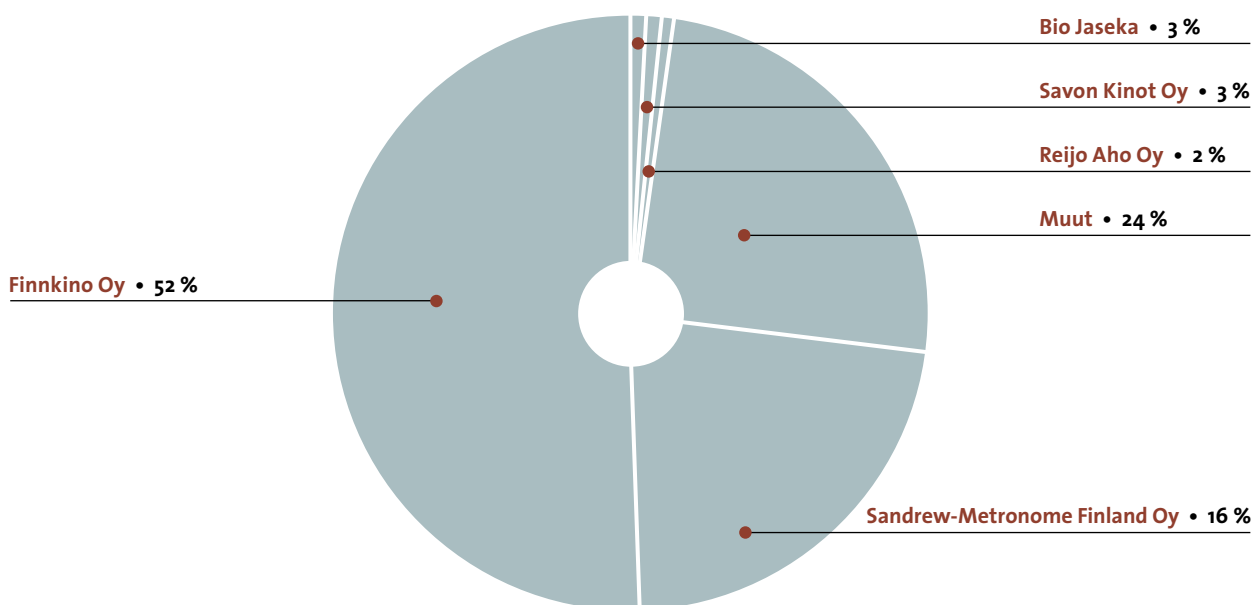
Pienet elokuvateatteriketjut hallitsevat yhteensä noin 13–14 prosentin markkinaosuutta. Loput 16–17 prosenttia kuuluvat pääosin yksityisten omistamille yhden salin valkokankaalle.

Esitystoiminnan johtava yritys päättää siitä, miten elokuvia esitetään.

Alan ylivoimaisesti suurimpana yhtiöllä Finnkinolla on eniten vaikutusvaltaa – ja eniten vastuuta.

Suurenkaan elokuvateatteriyrityksen ei pitäisi ratkaista, millaisia elokuvia maahan tuodaan tai minkälaisia elokuvia sen kotimaassa tuotetaan. Mutta esitystoiminnan johtava yritys päättää siitä, miten niitä esitetään.

Elokuvateatteriyhtiöiden markkinaosuus katsojista vuonna 2005

Mitä...

Olisiko elokuva-alan ja yleisön näkökulmasta parasta, jos Finnkino edelleen keskittyisi pääosin elokuvien esittämiseen eikä laajentaisi maahantuojan rooliaan 1980- ja 90- luvun malliin, jolloin se edusti suurinta osaa merkittävimmistä Hollywoodin studioyhtiöistä.

Vaikka Finnkinon syntyä voitaneen pitää myös alan pelastusoperaationa, kaikki kokemukset ja tulokset tältä ajalta eivät ole järin mairittelevia. Elokuviisakäynnit laskivat kaikkien aikojen pohjalukemiin juuri samana aikana. Alimmillaan käytiin 5,3 miljoonassa katsojassa vuonna 1995. Kun 1990-luvun lopulta lähtien mm. Buena Vista, Nordisk/Columbia ja myöhemmin vielä Foxia edustava FS Film perustivat omat toimintonsa, levitystoimintaan tuli toisenlaista energiaa ja vauhtia. Erityisesti kotimainen elokuva ja tuottajat hyötyivät siitä, että levitysyhtiöt alkoivat tosissaan kilpailla elokuvien esitysoikeuksista. Kotimaisen elokuvan ohella myös kokonaiskatsojamäärä kasvoi reippaasti vuotta 2001 lukuun ottamatta.

Katsojalukujen vaihtelun syy- ja seuraussuhteet eivät suinkaan ole yksioikoisia eivätkä yhden muuttujan varassa. Mutta ehkä voitaneen olettaa, että jos alalla ei ole minkäänlaista kilpailua ja sekä kansainvälinen että kotimainen elokuvatarjonta on keinoa, katsojaluvut ovat varmasti huonoja. Ja päinvastoin: kun ohjelmisto on hyvää ja kilpailu kukoistaa, ne kääntyvät nousuun. Näiden ääripäiden välillä on olemassa lukuisia mahdollisuuksia.

Vuosina 2004 ja erityisesti vuonna 2005 katsojaluvut elokuvateattereissa laskivat maailmanlaajuisesti ja myös Suomessa. Tässä vaiheessa kilpailullinen tilanne ei siis sinänsä taannut parempaa tulosta. Sen sijaan vuodesta 2006 näyttäisi tulevan jopa noin 20 % parempi kuin edellisestä vuodesta. Sitä puolestaan selittää kotimaisen elokuvan erittäin hyvä menestys.

Suomeen tuodaan vuosittain vähemmän elokuvia teatterilevitykseen kuin esimerkiksi muihin pohjoismaihin. Multiplexien aloittaessa lukumäärä nousi sitä edeltäneestä 140–160 ensi-illan tasosta 180–190:een. Kiinnostava kysymys onkin, kuinka paljon ensi-iltoja tuodaan maahan jatkossa? Ja miten käy art-house-tyyppisen elokuvan ja dokumenttien?

Monia aikuisyleisöä kiinnostavia elokuvia jää koko ajan vaille maahantuontia.

On sääli, että monia upeita ja erityisesti aikuisyleisöä kiinnostavia elokuvia jää koko ajan vaille maahantuontia ja ne nähdään meillä vain erikoisesityksissä tai festivaaleilla.

Maamme art-house-maahantuojien ja esittäjien jo ennestään pieni joukko harveni kesällä, kun Kamras Film Group ajautui konkurssiin ja sulki teatterinsa. Senso Films/Andorra lopetti säännölliset esitykset jo pari vuotta sitten. Maahantuojille on elinehto, että niiden elokuvat pääsevät suurimmissa kaupungeissa valkokankaalle. Yliopistokaupungeissa tähän tarjoavat Finnkinon ohella mahdollisuuden lähinnä alueellisten elokuvakeskusten ylläpitämät teatterit tai muutama yksityinen elokuvateatteri, mutta niiden kaupallinen potentiaali ei aina ole riittävä. Missä määrin Finnkino profiloituu art-house-sektorilla, nähdään lähikuukausina.

... ja miten

Elokuvateatterit ovat ratkaisevassa asemassa siinä, miten levitysyhtiöiden maahantuomia elokuvia esitetään ja millaisia esityskorvauksia ne suostuvat maksamaan levittäjille. Yleisöä kiinnostaa taas aina pääsylipun hinta.

Kysymys on mm. siitä, laitetaanko kaikki elokuvat teattereihin yhden ja saman mainstream-elokuvan esitysmallin kautta vai kehitetäänkö erilaisille elokuville myös niitä vastaavia erilaisia esityskäytäntöjä? Kokemukset kotimaisten dokumenttielokuvien esityksistä kertovat, että niiden elinkaari on paljon pitempi kuin fiktioilla.

Elokuvayleisön odotukset ja tarpeet eivät myöskään pysy samana vuosikymmenestä toiseen. Tämä ei ole pelkästään Finnkinon haaste. Näyttää siltä, että maamme elokuvateatterit eivät ole riittävästi reagoineet yleisön vapaa-ajan käytön muutoksiin ja katsojien muuttuneisiin ajankäyttötapoihin. Toiminta- ja kilpailuympäristö on muuttunut ja muuttuu koko ajan. Kodin merkitys elokuvien katseluympäristönä kasvaa yhä digitaalisen tekniikan kehittymisen myötä. Vuoden päästä meillä ei ole enää analogisia televisiolähetyksiä.

Mutta myös elokuvateattereille digitaaliseen elokuvajakeluun siirtyminen on suuri mahdollisuus parantaa omia toimintaedellytyksiä ja kehittää esimerkiksi entistä joustavampaa ohjelmistosuunnittelua ja esitysaikakäytäntöjä elokuvan kopiologistiikan muuttuessa vähitellen kokonaan.

Oleellista on myös tulevaisuudessa se, että elokuvateatteri tarjoaa ennen muita jakelukanavia kiinnostavia ja hyvin tehtyjä elokuvia kotioloihin verrattuna ylivoimaisella teknisellä tasolla. Teattereiden lähivuosina liikkeelle lähtevä digitointi tuo esimerkiksi mukanaan vakavasti otettavat pitkien elokuvien 3 D -esitykset. Kyseessä on kilpailuetu johon kotiteatterit eivät yllä.

Finnkino pystyy resursseineen viemään digitaalista kehitystyötä nopeastikin eteenpäin.

Toinen tärkeä asia, jossa suuri yritys on vahvoilla, on uusien multiplex-teattereiden rakentaminen maan suurimpiin kaupunkeihin. Finnkino avaakin marraskuussa uuden elokuvateatterikeskuksen Oulussa. Myöhemmin vuorossa ovat mm. Lahti ja Kuopio.

Uusin suunta elokuvateattereiden rakentamisessa näyttää olevan niiden sijoittaminen isojen kauppakeskusten yhteyteen. Lähivuosina näitä ovat mm. Vantaan Jumbo, jonne Finnkino rakentaa teatterin ja Espoon Kauppakeskus Sello, jossa teatteriyrittäjänä on puolestaan MRP Matila Röhr Productions -tuotantoyhtiön omistama Digital Cinema Matila&Röhr.

Suurta markkinaosuutta hallitsevalla elokuvateatteriyhtiöllä saattaa olla hyvät mahdollisuudet vaikuttaa maksamiensa esityskorvauksien tasoon. Levittäjiin pyytämä esityskorvaus pääsylippujen arvonlisäverottomasta hinnasta vaihtelee 30–60 prosentin välillä. Suurimmat esityskorvaukset pyydetään suurimmista hiteistä. Näissä tapauksissa levittäjät joskus pyrkivät lisäämään teattereille myös erityisehtoja esitysviikkojen vähimmäismäärästä tai että teatterin pitää esittää vain kyseistä elokuvaa ohjelmistossaan. Aika näyttää, jääkö tulevaisuudessa suurempi osuus pääsylipun hinnasta Finnkinon teattereihin? Tällöin se olisi tietysti poissa levittäjiltä ja viime kädessä tuottajilta. Merkittäviä siirtymiä tuskin nähdään, mutta pienetkin muutokset balanssissa vaikuttavat koko tuotanto- ja jakeluketjuun.

Toinen Suomi

Finnkino toimii Suomessa nyt kymmenessä kaupungissa. Yhdeksän niistä kuuluu kymmenen katsojaluvuiltaan/liikevaihdoltaan parhaimman paikkakunnan joukkoon. Vain Rovaniemi on poikkeus joukossa. Vuonna 2005 se oli katsojaluvuilla mitattuna kahdeskymmenesensimmäinen (21.) ja liikevaihdoltaan kahdeskymmenes (20.).

Viisitoista parasta paikkakuntaa keräävät n. 80 prosenttia katsojista ja liikevaihdosta, kolmekym-

mentä parasta jo lähes 90 prosenttia. Ahtaimmalla elokuvateatteritoiminta on pienissä kunnissa ja kaupungeissa. Televisiojakelun digitointi kilpailutekijänä saattaa vaikuttaa eniten juuri maaseudulla, missä digitaalinen televisiokuva monilla paikkakunnilla on selvästi parempaa kuin analogisissa lähetyksissä. Noin 70 elokuvateatteria on jo nyt elokuväsäätöön toimitatuen piirissä. Digitaalista esitystekniikkaa pienemmillä teattereilla ei ole varaa hankkia ilman julkista tukea. Elokuvasäätöön tavoite on säilyttää vähintään nykyisen laajuinen elokuvateatteriverkosto. Lähivuosina tukivaroja tähän toimintaan on lisättävä merkittävästi. Myönteinen piirre on, että monet kunnat näkevät elokuvateatteritoiminnan kulttuuriset ja sosiaaliset merkitykset aikaisempaa laavammin ja tekevät voitavansa teattereiden säilyttämiseksi.

Ehdotus

Yksi mahdollisuus hyödyntää julkisia resursseja voisi olla myös Suomen elokuva-arkiston alueellisen esitystoiminnan tehostaminen. Arkiston niin sanottuja maakuntasarjoja on kahdeksalla paikkakunnalla (Turku, Tampere, Jyväskylä, Oulu jne.) alueellisten elokuvakeskusten teattereissa. Kun SEA:n Orionissa Helsingissä on vuosittain lähes 900 esitystä, maakuntasarjoissa on yhteensä alle 200 näytöstä, siis keskimäärin 25 esitystä/paikkakunta. Melkoinen painotus Helsingin hyväksi.

Elokvaklassikoiden esittäminen ei näytä juuri toimivan kaupallisessa jakelussa, mutta SEA:n suojissa niiden esittäminen olisi mahdollista entistä laajemmille yleisöille. Koneistohan on jo olemassa, kysymys on vain sen toiminnan tehostamisesta ja selkeästä aluepoliittisesta harkinnasta. Tälle alueelle lisäresurssien suuntaaminen on perusteltua myös kotimaisen vanhemman elokuvan näkökulmasta maailman elokuvakulttuuriperinnöstä puhumattakaan. Televisioruudusta katsottuna moni elokuva menettää suuren osan tenhostaan.

Keskustelua?

Elokuvasäätöön näkökulmasta kiinnostavinta on se, millä tavalla syntynyt tilanne vaikuttaa kotimaisen elokuvan asemaan ja alan yleiseen kehitykseen. Edellä on pyritty tuomaan esille sekä faktapohjaa että allekirjoittaneen näkemyksiä asiasta myös mahdollista jatkokeskustelua varten.

HARRI AHOKAS

"Tommi Eronen täyttää helposti eepisen sankarin saappaat"

Jadesoturi iski Toronton yleisön tajuntaan

Suomessa 13.10. Sandrew Metronome Distribution Finlandin levittämänä teattereihin tuleva **JADESOTURI** sai maailman ensi-iltansa syyskuun alkupuolella Toronton kansainvälisellä elokuvafestivaalilla. Tämä Kalevalan inspiroima, fantasiaa ja kung-fua yhdistävä eepinen rakkaustarina hyvän ja pahan taistelusta esitettiin festivaalin uudessa Vanguard-sarjassa, jota kuvaillaan tyyllisesti rohkeiden, aikaansa edellä olevien elokuvien sarjaksi.

Jadesoturin kansainvälinen myyntiagentti, ranskalainen Rezo Films International, oli myynyt eloku-

van esitysoikeudet jo ennen Torontoa yli kahteenkymmeneen maahan, mm. Japaniin, Kiinaan, Brasiliaan ja Venäjälle. Torontoa varten Rezo Films oli saanut Jadesoturin promootioon European Film Promotionin elokuvamyöntitukea (FSS), ja jo paikan päällä allekirjoitettiin sopimus ainakin Saksan esitysoikeuksista.

Mandariinikiinaa puhuva Eronen ihastutti

Tekijätiimiä edustivat Torontossa elokuvan toinen tuottaja TERO KAUKOMAA ja tuotantosihteeri MERJA

Jadesoturi

RITOLA Blind Spotista, elokuvan ohjaaja AJ ANNILA sekä näyttelijä KRISTA KOSONEN.

”Tuottajan näkökulmasta Toronto on erittäin merkittävä festivaali,” toteaa Tero Kaukomaa. ”Cannesin, Berliinin ja muutaman muun ohella se on yksi parhaista tapahtumista saada elokuvansa hyvin esille. Mikäli tavoitteet suuntautuvat Pohjois-Amerikkaan, Toronton merkitys kasvaa entisestään. Se tuntuu olevan hyvin lähellä paikallisia markkinoita.”

Jadesoturin löysi kiitettävästi myös festivaalin yleisö. 500- ja 600-paikkaisten salien kaikki esitykset myytiin loppuun ja elokuvafanien Twitch-nettisivujen keskusteluforumilla käytiin vilkasta ajatustenvaihtoa. Sivuilla keuhuttiin erityisesti TOMMI EROSTA, joka ”täyttää helposti eepin sankarin saappaat” ja puhuu mahtavasti mandariinikiinaa, sekä elokuvan visuaalista ilmettä ja taistelukohtausten koreografioita.

Toronton festivaalin edustaja NOAH COWAN kehuu festivaalin omassa Jadesoturi-esittelytekstissä paitsi Erosen näyttelijäntyötä, myös Annilan ”virheetöntä” valitun tyylin ymmärrystä. Hän kuvailee elokuvaa sekoitukseksi kiinalaista taisteluelokuvaa ja ”lakonista” suomalaista auteur-elokuvaa. Samoilla linjoilla on Toronton festivaalilehden toimittaja TAMMY

STONE, jonka mukaan Jadesoturi yhdistää ”kaurismäkeläistä” suomalaista auteur-ilmaisua kiinalaisiin genreperinteisiin.

Taanilan uutuuksia Wavelengths-sarjassa

Jadesoturin lisäksi Torontossa olivat mukana AKI KAURISMÄEN LAITAKAUPUNGIN VALOT sekä MIKA TAANILAN TÄYDELLISEN PIMENNYKSEN VYÖHYKE. Laitakaupungin valot sai Pohjois-Amerikan ensi-iltansa kansainvälisesti tunnettujen ohjaajamestareiden Masters-sarjassa. Täydellisen pimennyksen vyöhyke oli maailmanensi-illassa festivaalin kokeellisten elokuvien Wavelengths-sarjassa.

Festivaalin edustaja SARAH BARMAK nostaa esittelytekstissään Täydellisen pimennyksen vyöhykkeen yhdeksi Wavelengths-sarjan keskeisimmistä teoksista. Sarjan valinnee työryhmän jäsen ANDRÉA PICARD pahoittelee, kuinka vähän Taanilan töitä tunnetaan Pohjois-Amerikassa ja kuvailee häntä ”suomalaiseksi ilmiöksi, monialaiseksi taiteilijaksi – dokumenttiohjaajaksi, kokeellisen elokuvan tekijäksi, installaatiotaiteilijaksi ja kuraattoriksi”, joka olisi syytä tuntea.

SATU ELO

Tukipäätökset 4.9.2006

Marja Pallassalo:

Lyhyt- ja dokumenttielokuvat

CineParadiso Oy, **HYPPÄÄJÄ**, Ohjaaja PV Lehtinen, Tekstitetyn digibeta-version valmistamiseen, 360 €

Giron-filmi Oy, **SAAMELAINEN**, Ohjaaja Markku Lehmuskallio, Anastasia Lapsui, Englanniksi tekstitetyn 35 mm:n kopion valmistamiseen, 5 000 €

Illume Oy, **KENEN JOUKOISSA SEISOT**, Ohjaaja Jouko Aaltonen, Ohjaajan ja tuottaja Pertti Veijalaisen matkakuluihin Hampurin elokuvafestivaaleille, 480 €

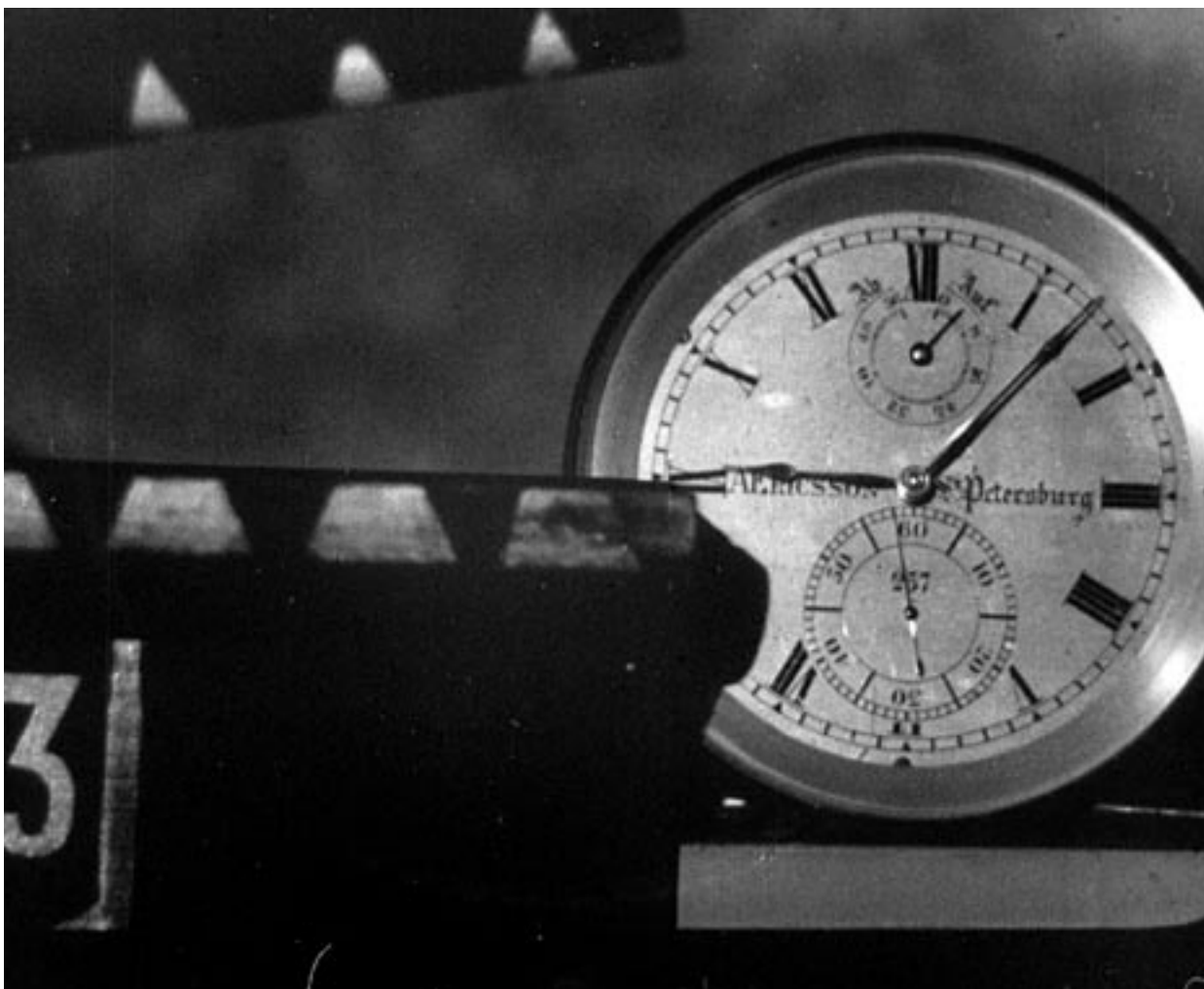
Korenius Oskari, **MUMMY'S BOY**, Ohjaaja Oskari Korenius, Ohjaajan matkakuluihin Montreal World Film Festivaalille, 830 €

Lillqvist Katariina, Taiwanin animaatioelokuvafestivaalin suomalaisen animaatioelokuvan ja Katariina Lillqvistin elokuvien retrospektiivi. Matkakuluihin, 1 100 €

Louhivuori Leena, Life Stories Film Screening and Seminar Krasnoyarsk – suomalaisten dokumenttielokuvien katselmus. Philip Hoffmanin, Sami van Ingenin ja Leena Louhivuoren matkakuluihin, 1 620 €

Mandart Entertainment Oy, **HUVUDROLLEN**, Ohjaaja Klaus Härö, Englanniksi tekstitetyn 35 mm:n kopion valmistamiseen, 4 000 €
Nikki Teemu, **MENESTYJÄ**, Ohjaaja Teemu Nikki, Ohjaajan matkakuluihin Palm Springsin lyhytelokuvafestivaaleille, 1550 €

Ringbom Antonia, **Keltaisen kirahvin eläintarinoita**, Ohjaaja Antonia Ringbom, Jaana Wahlforss, Antonia Ringbomin matkakuluihin Lola Kenya Screen -lastenelokuvafestivaaleille Nairobiin, 1 540 €

Täydellisen pimennyksen vyöhyke

Espoo Ciné juhli fantasiaelokuvaa

Festivaalituki on yksi niitä EU:n MEDIA-tukia, joissa Suomi on pärjännyt poikkeuksellisen hyvin.

Tänäkin vuonna tukea sai peräti neljä kotimaista elokuvafestivaalia. Yksi tuensaajista on Espoo Ciné, joka oli tänä vuonna ilmeeltään normaalia kansainvälisempi. Tapiolaan saapui yli 70 ulkomaalaista vierasta seuraamaan eurooppalaisten fantasiaelokuvien Méliès d'Or -palkintojenjakoseremoniaa, joka pidettiin 25.8.2006 osana kuusipäiväistä festivaalia. Méliès d'Or -tapahtuman kustannuksiin osallistui myös toinen MEDIA-ohjelman tukema taho European Fantastic Film Festivals Federation.

Espoo Ciné -festivaali on vuodesta 1990 lähtien keskittynyt pääasiassa eurooppalaisten elokuvien esittämiseen. Myös fantasiaelokuvia on ollut festivaalin ohjelmistossa jo alkuajoista lähtien, joten liittyminen European Fantastic Film Festivals Federationin jäseneksi vuonna 1997 oli luonnollista jatkoa halulle näyttää fantasiaelokuvia festivaalilla. Federaatioon kuuluu täysjäsenenä kymmenen festivaalia eri puolilla Eurooppaa ja uusia festivaaleja, jotka muutaman vuoden koeajan jälkeen voivat liittyä jäseniksi, on kahdeksan.

Kaikki jäsenfestivaalit järjestävät vuosittain fantasiaelokuvien kilpailusarjan, jonka voittaja palkitaan Hopeinen Méliès -pystillä. Vuoden aikana Hopeinen Méliès -voittajia kertyy kymmenen, joiden joukosta raati valitsee lopulta Méliès d'Or -voittajan. Kaikki nämä palkinnot jaetaan kerran vuodessa järjestettävässä Méliès d'Or -seremoniassa.

Julkinen tuki tärkeää

”Elokuvafestivaali, jonka taustalla on yksityinen yhdistys, on aina luonnollisesti julkisen tuen tarpeessa”, kertoo Espoo Cinén toiminnanjohtaja JENNI UKKONEN. ”Espoo Cinén tärkeimpiä tukijoita ovat festivaalin 17-vuotisen historian aikana olleet Espoon kaupunki, Suomen elokuvasäätiö ja vuodesta 1999 lähtien EU:n MEDIA-ohjelma. Kun Méliès d'Or -loppukilpailua ja sen järjestelyjä alettiin suunnitella hyvissä ajoin ennen elokuuta 2006, ajateltiin, että kulut täytyy kattaa paljolti yksityisten sponsoreiden avulla. Positiivinen yllätys oli se, että vaikka useita yhteistyökumppaneitakin toki oli apuna, myös julkinen tuki lähti tapahtumaan hyvin mukaan”, iloitsee Ukkonen.

Normaalista festivaalibudjetista Méliès d'Or -loppukilpailun kaltaista suurta ponnistusta ei olisi mitenkään mahdollista järjestää. Sen takia sere-

moniapaikka onkin kiertävä, että järjestelyt osuvat kunkin festivaalin kohdalle vain kerran kymmenessä vuodessa. Tänä vuonna gaala järjestettiin ensimmäistä kertaa Suomessa.

”European Fantastic Film Festivals Federation, joka on täysin MEDIA-rahoitteinen järjestö, tukee tapahtuman järjestämistä. EFFFF ei ollut kuitenkaan ainoa taho, joka tapahtumaa rahoitti, vaan Espoon kaupunki avusti meitä erittäin paljon niin rahallisesti kuin muillakin tavoin. Tämä kaupungin vahva panostus tapahtumaan oli ensiarvoisen tärkeää valmistelujen jokaisessa vaiheessa. Lisäksi saimme Opetusministeriöstä 9 000 euron harkinnanvaraisen avustuksen näihin järjestelyihin, ja myös elokuvasäätiön tukea festivaalille oli tänä vuonna korotettu juuri Méliès d’Or -tilaisuudesta johtuen”, Ukkonen kertoo.

Méliès d’Or -loppukilpailun järjestäminen maksoi omana kulueränä noin 70 000 euroa, mutta kokonaisuudessaan kustannukset ovat kyllä suuremmat, koska osa kuluista, kuten toimistokulut ja esityspaikkamaksut menevät festivaalin normaalista budjetista. ”On kallista ja paljon järjestelyjä vaativaa lennättää Suomeen jokaisen kilpailuelokuvan ohjaaja, yksi edustaja kultakin jäsenfestivaalilta ja yksi juryn jäsen sekä toimittaja per jäsenmaa. Vielä kun moni haluaa ottaa mukaan tuottajan, aviopuolison tai muun seuralaisen,

Adams Æbler -elokuvan tuottaja Mie Andreassen noutamassa Méliès d’Or -palkintoa Espoo Cinéssä

Kuvassa vasemmalta Luxemburgin Cinénygma-festivaalin johtaja Romain Roll, Starfly-voittajalyhytelokuvan ohjaaja Beryl Koltz ja Méliès d’Or -juryn jäsen Christian Kmiotek

on yksistään jo lentojen ja hotellien järjestely melkoinen työ. Meillä Méliès-järjestelyjä hoiti useamman kuukauden ajan kaksi henkilöä päätoimisesti”, kertoo Jenni Ukkonen. Lisätyövoimaa olisi kyllä tarvittu, sillä nyt toimistolla työskenteli vain kuusi ihmistä koko kesän, mikä tarkoitti kaikille ylipitkiä päiviä ja kovaa kiirettä.

Hyvä palaute palkitsee

Nyt kun festivaali on onnellisesti ohi, Jenni Ukkosen on helppo hymyillä. Töitä tuli tehtyä valtavasti, mutta eivät ylityöt hukkaan menneet. Méliès-seremonia oli tarkkaan mietitty. ”Pitkät palkintojenjakoseremoniat ovat parhaimmillaankin usein hieman puuduttavia, joten pyrimme tekemään juhlasta mahdollisimman lyhyen siten, että puheiden määrä karsittiin minimiin,” kertoo Ukkonen. ”Tilaisuutemme onnistui yli odotusten. Vanha festivaalikonkari ja rautainen tv-ammattilainen NICKLAS WANCKE juonsi tilaisuuden, jossa palkintojenjaon ja puheiden lomassa esiintyi Cleaning Women -yhtye. Parhaana eurooppalaisena fantasiaelokuvana kymmenhenkinen PETRI KOTWICAN johtama raati palkitsi tanskalaisen ANDERS THOMAS JENSENIN ohjauksen ADAMS ÆBLER ja lyhytelokuvien sarjassa BERYL KOLTZIN STARFLYN. Ulkomaalaiset ja suomalaiset juhlavieraat kiittelivät juhlaa hauskaksi ja järjestelyjä hyväksi, joku jopa parhaiksi kautta aikojen, joten olemme erittäin tyytyväisiä”, Ukkonen summaa. Myös rahoittajat voivat olla tyytyväisiä, sillä tapahtuma sai paljon julkisuutta niin kotimaan kuin ulkomaidenkin medioissa eli Espoo Ciné ja eurooppalainen fantasiaelokuva saivat kaipaamansa huomion.

INKERI LUNDGREN

Media-tukea saavat festivaalit Suomessa 2006

DocPoint	26 500
Espoo Ciné	20 000
Sodankylän elokuvajuhlat	25 000
Tampereen elokuvajuhlat	35 000
Yhteensä	106 500 euroa

EU:n Media Plus -festivaalituksen jakautuminen maittäin 2006

maa	tuki yhteensä	festivaalien määrä	
Ranska	390 300	16	
Saksa	268 000	11	
Espanja	214 000	8	
Tsekin tasavalta	198 000	7	
Belgia	175 000	8	
Italia	130 000	6	
Suomi	106 500	4	
Puola	105 000	4	
Portugali	104 000	4	
Tanska	65 500	3	
Ruotsi	56 600	3	
Iso-Britannia	55 000	3	
Slovakia	55 000	2	
Viro	35 000	1	
Irlanti	35 000	1	
Bulgaria	32 000	1	
Itävalta	25 000	1	
Latvia	25 000	2	
Alankomaat	20 000	1	
Unkari	20 000	1	
Kreikka	15 000	1	
Luxemburg	10 000	1	

Suomi sai seitsemänneksi eniten festivaalitukea 22 maan joukossa, mikä on hyvin, kun edellä on lähinnä isoja maita, kuten Ranska, Saksa, Espanja ja Italia.

Ajankohtaiset hakukierrokset

Televisiolevitystuki (Call for proposal 10/2005)

TV-levitystuki on suora tuki, jota ei tarvitse maksaa takaisin. Hakijana toimii itsenäinen tuotantoyhtiö. Hakukelpoisella televisio-ohjelmalla on vähintään kaksi ennako-ostoon tai yhteistuotantoon sitoutunutta TV-yhtiötä kahdesta erikielisestä maasta. Ohjelman pitää olla vähintään joko 50 minuutin pituinen (fiktio) tai 25 minuutin pituinen (dokumenttielokuvat ja animaatiot).

Tuki on suunnattu TV-tuotannoille, joten elokuvateatterilevitystä ei hyväksytä, paitsi jos kyseessä on pieni hakijamaa. Silloin kotimainen teatterilevitys hyväksytään, jos ohjelman ensilähetys tapahtuu televisiossa. Dokumenttielokuvien kohdalla hyväksytään myös elokuvateatterilevitystä.

Hakijayhtiö voi hakea tuotannolle Media Plus - TV-levitystukea aikaisintaan kuusi kuukautta ennen varsinaisia kuvauksia ja viimeistään ensimmäisenä kuvauspäivänä. Tuotanto on hakukelpoinen, kun yllämainittujen ehtojen lisäksi vähintään 50 % rahoituksesta on olemassa. Tuen suuruus on enintään 12,5 % tuotantobudjetista fiktioille ja animaatioille ja enintään 20 % dokumenttielokuville. Tuen määrä on enintään 500 000 euroa ohjelmaa kohti. TV-levitystuen viimeinen hakuaika tänä vuonna on 3.11.2006.

Harkinnanvarainen tuki teatterielokuvien levittäjille (Call for proposal 12/2005)

Harkinnanvaraista tukea/lainaa myönnetään, jos vähintään viisi levittäjää eri Media Plus -ohjelman jäsenmaista on sopinut saman elokuvan levityksestä. Tuki kohdistuu elokuvan levitys- ja markkinointikuluihin. Median tuki voi olla enintään 50 % koko kampanjan kustannuksista tai enintään 150 000 euroa levittäjää ja elokuvaa kohti. Elokuvat, joiden tuotantobudjetit ylittävät 25 miljoonaa euroa, eivät kuulu tuen piiriin. Tuen/lainan takaisinmaksu tai maksamatta jättäminen perustuu siihen, miten paljon elokuva tuottaa. Harkinnanvaraisen tuen viimeinen hakuaika tänä vuonna päättyy 1.12.2006.

Tukiohjeet ja hakulomakkeet ovat osoitteessa www.mediadesk.fi ja kaikissa tukia koskevissa kysymyksissä voitte kääntyä Media Deskin puoleen.

Ajankohtaiset kurssit

Käsikirjoituskurssit

Arista Story Development Workshop

KOHDERYHMÄ: pitkän teatteri- tai TV-elokuvan käsikirjoittajat tai tuottaja/käsikirjoittaja-tiimit sekä ohjaajat ja kehityspäälliköt

KOULUTUKSEN SISÄLTÖ: Aristan Story Development -workshop on suunniteltu muovaamaan yhteen tarinan teoria ja tarinan käytäntö, kaksi erillistä mutta yhtä tärkeää aluetta, jotka ovat elintärkeitä projektin kehittelyn ymmärtämisen kannalta. Teoriaosuuden esittelevät eri tutorit, mutta osallistujien käytännön työtä ohjaa henkilökohtainen tutor, joka seuraa projektin kehittymistä koko viikon ajan.

PROJEKTI: Osallistujat työستävät workshopeissa omaa projektiaan.

KURSSIOHJELMA: Kuusipäiväisen koulutuksen aikana käsitellään mm. seuraavia kysymyksiä: yhteys tarinan kehittelyn ja sen lopullisen yleisön välillä; ominaiset paineet tarinan kehittämissä kirjoittajan/ohjaajan kanssa; lailliset asiat, jotka kirjoittajan ja tuottajan täytyy huomioida kehittelyn aikana ja turvallisen työskentelysuhteen luominen sekä luovien että liikepartnereiden kanssa. Syksyn Story Development -kurssi järjestetään Italiassa 8.-14.11.2006.

HINTA: Kurssin hinta on 1500 € itsenäisille tuottajille ja freelancereille ja 3000 € suurten tuotantoyhtiöiden, elokuvainstituuttien tai muiden vastaavien edustajille. Hinta sisältää kurssimateriaalin sekä majoitus- ja ateriakulut. Arista myöntää osalle hakijoista stipendejä. Lisätietoja Aristan toimistosta.

HAKEMINEN: Hakuaika kurssille päättyy 13.10.2006.

YHTEYSTIEDOT:

arista@aristotle.co.uk

www.aristadevelopment.com

Sources 2 Compact

KOHDERYHMÄ: televisiodraama- ja mini-sarjojen käsikirjoittajat ja käsikirjoittaja-tuottaja-parit

KURSSIOHJELMA: Sources 2 Compact on uusi kurssi-

formaatti kokoneelta kurssijärjestäjältä. Nelipäiväisellä kurssilla kehitellään lyhyitä fiktiivisiä televisiosarjoja ja kurssin jälkeinen seuranta hoidetaan sähköpostitse. Keväällä 2007 kurssi pidetään huhtikuussa Oulussa yhteistyössä POEMin kanssa.

HINTA: Kurssin hinta on 750 euroa sisältäen majoituksen ja ateriat (600 euroa muilta saman työryhmän jäseniltä) + 100 euron ilmoittautumismaksu.

HAKEMINEN: Hakemukset tulee lähettää viimeistään 1.1.2007.

YHTEYSTIEDOT:
info@sources2.de
www.sources2.de

Sources 2 - Script Development Workshop

KOHDERYHMÄ: Pitkien elokuvien käsikirjoittajat, käsikirjoitustiimit, tuottajat, script editorit ja ohjaajat. Käsikirjoittajille suositellaan osallistumista tuottajiensa kanssa.

KOULUTUKSEN SISÄLTÖ: Ohjelman puitteissa keskitytään erityisesti käsikirjoituksiin, jotka pohjautuvat kirjoittajien kulttuuriseen ja sosiaaliseen taustaan, mutta jotka ovat kansainvälisesti kiinnostavia. Koulutuksen painopisteitä ovat kirjoitusmetodit, tekstianalyysit, tekstin työstäminen ja uudelleen kirjoittaminen.

PROJEKTI: Pitkän elokuvan käsikirjoitus tai luova dokumentti.

KURSSIOHJELMA: Koulutus koostuu kahdesta workshopista. Ensimmäinen kestää viikon ja toinen on yhden päivän henkilökohtainen seurantatapaaminen. Näiden välillä osallistujat työstävät käsikirjoituksiaan noin 12 viikon ajan, jolloin heillä on mahdollisuus konsultoida Sources-ohjaajansa kanssa. Workshopin aikana osa ryhmistä työskentelee pitkien fiktiokäsikirjoitusten parissa ja osa dokumenttien parissa. Kevään 2007 Sources Script Development Workshop järjestetään maaliskuussa Cambridgessa Isossa-Britanniassa.

HINTA: Ilmoittautumismaksu 100 euroa/projekti/kirjoittaja ja osallistumismaksu 1 800 euroa/projekti/kirjoittaja, saman projektin muut henkilöt 900 euroa/henkilö.

HAKEMINEN: Hakuaika kevään 2007 workshopiin päättyy 1.12.2006.

YHTEYSTIEDOT:
info@sources2.de
http://www.sources2.de

Tuottajakurssit

Berlinale Talent Campus

KOHDERYHMÄ: nuoret elokuva-alan ammattilaiset, opintojensa loppusuoralla olevat elokuva-alan opiskelijat

KURSSIOHJELMA: Berlinale Talent Campus järjestetään nyt viidettä kertaa Berliinin kansainvälisen elokuvafestivaalin yhteydessä 10.–15.2.2007. Kuusi päivää kestävä ohjelma pitää sisällään elokuvan teon eri vaiheita, kuten ”elokuvan filosofian”, esituotannon, tuotannon, jälkituotannon ja markkinoinnin. Näitä aiheita käydään läpi nimekkäiden alan ammattilaisten opastuksella. Talent Campuksen osallistujat tulevat eri puolilta maailmaa oppien siten myös toistensa elokuvakulttuureista ja työtavoista. Lisäksi osallistuminen takaa myös upean kansainvälisen verkoston nuorelle vasta uransa alussa olevalle elokuvantekijälle. Ohjelmassa on myös erilaisia työpajoja, joissa harjoitellaan elokuvan tekoa käytännössä, saadaan käsikirjoituskonsultaatiota, perehdytään elokuvamusiikin säveltämiseen jne.

HINTA: Osallistuminen Berlinale Talent Campukseen on ilmaista. Matka- ja majoituskulut osallistujat maksavat itse. Apurahaa kyseisiin kuluihin voi tiedustella järjestäjältä.

HAKEMINEN: Hakuaika helmikuun 2007 Talent Campukseen päättyy 1.11.2006.

YHTEYSTIEDOT:
info@berlinale-talentcampus.de
www.berlinale-talentcampus.de

Ekran

KOHDERYHMÄ: Kurssi on tarkoitettu tuottajille, ohjaajille ja käsikirjoittajille, joiden toivotaan osallistuvan kurssille tiiminä.

KURSSIOHJELMA: Ekran-workshop koostuu kolmesta kymmenen päivän kurssijaksosta, joissa painotetaan luovaa esituotantoa. Kurssin aikana tehdään koekuvia osallistujien kehitteillä olevista projekteista. Kursilla käsitellään myös treatmentin ja käsikirjoituksen kehittelyä, kuvauksiin valmistautumista, leikkaamista ja kuvan materiaalin arviointia. Ensimmäinen kurssijakso on 1.–11.3.2007, toinen 12.–21.4.2007 ja kolmas 14.–23.6.2007. Kurssi järjestetään Andrzej Wajda Master Schoolissa Varsovassa Puolassa.

HINTA: Kurssi on ilmainen! Kukin osallistujatiimi saa lisäksi 1000 euroa matkakuluihin.

HAKEMINEN: Hakuaika kurssille päättyy 15.10.2006. Kurssille valitaan 12 projektia.

YHTEYSTIEDOT:
info@wajdaschool.pl
www.ekran.info.pl

Film Business School

KOHDERYHMÄ: elokuvatuottajat, joilla on yhteistuotantohanke vireillä

KOULUTUKSEN SISÄLTÖ: Koulutuksen painopiste on elokuvatuotantojen rahoituksessa. Workshopissa paneudutaan kunkin tuottajan parhaillaan työstämään elokuvaan, ja niille tehdään alan ammattilaisten ohjauksessa rahoitussuunnitelma. Yhteisluentojen lisäksi workshopissa olennaista on henkilökohtainen ohjaus, jota kukin osallistuja saa kokeneilta ohjaajilta. Elokuvärahoituksen lisäksi kurssilla käsitellään myös tuotannon kehittelyä, levitystä, myyntiä, lakiasioita ja neuvottelutaitoja.

PROJEKTI: Parhaillaan tuotannollisessa kehittälyssä oleva elokuva, jolla tähdätään kansainvälisille markkinoille.

KURSSIOHJELMA: Workshop järjestetään Rondassa, Espanjassa 22.–25.11.2006.

HINTA: Kurssi maksaa 1500 euroa sisältäen kurssimateriaalin, majoituksen, ateriat ja kuljetukset Málagasta/Sevillasta Rondaan ja takaisin.

HAKEMINEN: Hakuaika päättyy 30.10.2006.

YHTEYSTIEDOT:
fbs@mediascholl.org
www.mediaschool.org

Maia 2-day seminar

KOHDERYHMÄ: elokuva-alan ammattilaiset ja opiskelijat

KURSSIOHJELMA: Vuoden viimeisen MAIA-seminaarin aiheena ovat digitaaliset innovaatiot ja niiden tulevaisuus eurooppalaisessa elokuvassa. Seminaari pidetään 6.–7.11.2006 Roomassa Italiassa

HINTA: Seminaari maksaa 100 euroa.

HAKEMINEN: Seminaariin tulee ilmoittautua 20.10.2006 mennessä.

YHTEYSTIEDOT:
info@fabulafilm.com
www.fabulafilm.com

Animaatiokurssit

Cartoon Feature

The Explosion of Animation Film: Winning Strategies

KOHDERYHMÄ: animaatiofilmien tuottajat, levittäjät, tv-ostajat, ohjaajat, animaattorit ja studioiden johtajat
KOULUTUKSEN SISÄLTÖ: Kolmipäiväisellä Cartoon Feature -kurssilla paneudutaan eurooppalaisen pitkän animaation menestyksen avaimiin. Esimerkkien avulla pohditaan mitä tekijöitä menestyksen takana on. Käsiteltäviä aiheita ovat myös animaatioelokuvan kehittäminen, rahoitus ja markkinointi. Kurssi järjestetään Potsdamissa Saksassa 26.–28.10.2006.

HINTA: Kurssin hinta on 300 euroa/osallistuja + 200 euroa aterioista. Majoitus ja matkat eivät sisälly hintaan. Cartoon järjestää majoituksen.

HAKEMINEN: Hakuaika Cartoon Feature -kurssille päättyy 16.10.2006.

KIELI: Kurssilla käytettävät kielet ovat ranska, englanti ja saksa. Puheet tulkataan simultaanisesti näille kolmelle kielelle.

YHTEYSTIEDOT:
masters@cartoon.skynet.be
www.cartoon-media.be

Dokumenttikurssit

Discovery Campus: The Art of Pitching

KOHDERYHMÄ: dokumenttituottajat, -ohjaajat ja alan opiskelijat

KURSSIOHJELMA: Kaksipäiväisen seminaarin aikana esitellään kaikki Discovery Masterschooliin 2006 osallistuneet dokumenttiprojektit ja joitakin muitakin projekteja. Paikalla on yli 40 commissioning editoria ja levittäjää, jotka paitsi kuuntelevat pitchauksia esittelevät myös itse omat ohjelmapaikkansa ja -tarpeensa. Seminaari pidetään Leipzigissä Saksassa 4.–5.11.2006.

HINTA: Kurssin hinta on 140 euroa, opiskelijoille 90 euroa. Hinta sisältää kurssimateriaalin ja ateriat.

HAKEMINEN: Hakuaika kurssille päättyy 25.10.2006.

YHTEYSTIEDOT:
info@discovery-campus.de
www.discovery-campus.de

Eurodoc

KOHDERYHMÄ: Eurodoc-workshop on tarkoitettu dokumenttielokuvien tuottajille sekä rahoittajatahojen edustajille.

KOULUTUKSEN SISÄLTÖ: Ohjelman tavoitteena on eurooppalaisten dokumenttielokuvien ostajien ja tuottajien verkottuminen sekä eurooppalaisen dokumenttielokuvan tuotannon vahvistaminen.

PROJEKTI: Kehittelyssä oleva dokumenttiprojekti.

KURSSIOHJELMA: Eurodoc koostuu kolmesta viikon pituisesta workshopista, jotka vuonna 2007 pidetään Ranskassa, Suomessa ja Portugalissa. Workshoppeissa käsitellään kansainväliseen tuotantoon tarkoitettua dokumenttiprojektin kehittäjä ja entistä tehokkaampaa rahoitusta. Osallistujien projekteja arvioidaan ja kehitetään asiantuntijoiden henkilökohtaisessa ohjauksessa. Viimeisessä workshopissa osallistujat tapaavat TV-kanavien ostajia ja muita mahdollisia yhteistyökumppaneita, joille he esittelevät projektejaan. Workshopien ajankohdat ovat maaliskuu, kesä ja lokakuu 2007.

HINTA: Kurssin hinta on 2250 euroa. Hinta ei sisällä asumista eikä aterioita.

HAKEMINEN: Hakuaika päättyy 11.12.2006.

YHTEYSTIEDOT:

eurodoc@wanadoo.fr

www.eurodoc-net.com

Uusmediakurssit

Mediamatic Workshop: Interactive Children's Television

KOHDERYHMÄ: uusmediaprojektin parissa työskentelevät elokuva-, radio-, televisio- ja videotuottajat, -leikkaajat ja kouluttajat

KURSSIOHJELMA: Kuusipäiväinen workshop alkaa yleisellä luentosymposiumilla, missä puhujat esittelevät omia näkemyksiään interaktiivisesta elokuvasta ja cross mediasta yleisesti sekä omien projektiansa kautta. Intensiivisen kurssin aikana opitaan tuntemaan interaktiivisen elokuvan mahdollisuuksia ja sovellutuksia laajasti eri mediat huomioon ottaen. Workshopin aikana osallistujat työskentelevät interaktiivisia projektejaan omasta materiaalistaan kansainvälisten ohjaajien avustuksella. Projekti voi olla suuremman hankkeen proto tai pilotti. Viimeisenä kurssipäivänä jokainen esittelee oman prototyypinsä, joka on tehty Korsakow Systemin avulla. Interactive Children's Television -workshop pidetään Amsterdamissa Cinekid Festivaalin yhteydessä 23.–29.10.2006

HINTA: Workshop maksaa 420 euroa.

HAKEMINEN: Hakuaika kurssille päättyy 13.10.2006. Kullekin kurssille otetaan enintään 16 osallistujaa.

YHTEYSTIEDOT:

workshops@mediamatic.net

www.mediamatic.net/workshops

Tukea kurssimaksuun!

AVEK (Audiovisuaalisen kulttuurin edistämiskeskus) tukee av-alan ammattilaisten jatko- ja täydennyskoulutusta. Hakiessasi jollekin Media Plus -ohjelman tukemalle kurssille, voit tiedustella mahdollisuutta koulutusapurahaan AVEKista JUHA SAMOLALTA, puh. (09) 4315 2350, juha.samola@avek.kopioisto.fi.

Ota yhteyttä Media Deskiin!

Pidämme tilastoa suomalaisista Median tukemille kurssille osallistuneista, joten toivomme, että kerrot kurssille osallistumisestasi meille. Toivomme myös kuulevamme kokemuksiasi kurssista, jotta voimme jakaa tietoa eteenpäin. Media Deskistä löytyy myös esitteitä ja muuta apua, joten kurssiasioissa ota yhteyttä INKERI LUNDGRENIN, inkeri.lundgren@ses.fi, puh. 09 6220 3024.

Lisää kurseja osoitteessa: www.mediadesk.fi

Suomen elokuvasäätiön yhteystiedot

Irina Krohn	toimitusjohtaja	6220 3023	irina.krohn@ses.fi
Pirkko Kari	toim.johtajan/hallituksen sihteeri	6220 3017	pirkko.kari@ses.fi

Tuotanto

Olli Soinio	tuotantoneuvoja	6220 3012	olli.soinio@ses.fi
Petri Kempainen	tuotantoneuvoja	6220 3030	petri.kempainen@ses.fi
Miia Haavisto	tuotantoneuvoja	6220 3025	mii.haavisto@ses.fi
Pirjo Koskelo	tuotantoassistentti	6220 3031	pirjo.koskelo@ses.fi

Levitys

Harri Ahokas	kotimaan levityspäällikkö	6220 3035	harri.ahokas@ses.fi
Pirkko Kari	assistentti/kotimaan levitys	6220 3017	pirkko.kari@ses.fi
Kirsi Tykkyläinen	kulttuuriviennin päällikkö/pitkät elokuvat	6220 3032	kirsi.tykkylainen@ses.fi
Marja Pallassalo	kulttuuriviennin päällikkö/lyhyt- ja dokumenttielokuvat	6220 3021	marja.pallassalo@ses.fi
Jaana Puskala	assistentti/pitkät elokuvat	6220 3026	jaana.puskala@ses.fi
Satu Elo	tiedottaja/kulttuurivienti	6220 3020	satu.elo@ses.fi
Olli Hake	elokuvakopioiden kuljetus	6220 3015	olli.hake@ses.fi
Faksi		6220 3060	

Hallinto

Niina Otva	hallintopäällikkö	6220 3028	niina.otva@ses.fi
Reetta Hautamäki	tiedotuskoordinaattori	6220 3044	reetta.hautamaki@ses.fi
Annikki Hotari	assistentti	6220 3016	annikki.hotari@ses.fi
Rauha Petäjaniemi	toimistonhoitaja	6220 3010	ses@ses.fi
Jussi-Pekka Isoviita	atk-järjestelmänvalvoja	6220 3052	jussi-pekka.isoviita@ses.fi
Olli Hake	isännöinti	6220 3015	olli.hake@ses.fi

Auditoriopalvelut, Kino K 13 | SES Auditorio Oy

Riitta Haapiainen	toim.joht/auditorion hoitaja	6220 3027	riitta.haapiainen@ses.fi
--------------------------	------------------------------	-----------	--------------------------

Media Desk

Kerstin Degerman	toiminnanjohtaja	6220 3013	kerstin.degerman@ses.fi
Inkeri Lundgren	assistentti	6220 3024	inkeri.lundgren@ses.fi
Faksi		6220 3070	

**Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
palautetaan Suomen elokuvasäätiöön:**

Suomen elokuvasäätiö

Kanavakatu 12 | 00160 Helsinki

